

[Veistrup.]

ikke, om der kan komme noget ud af de Forhandlinger, der skal foregaa i Udvalget; efter de Bemærkninger, som Venstres ærede Ordfører fremsatte, er mit Haab ikke overvældende — men det vil jo vise sig, naar vi kommer til Forhandlingerne.

Hendriksen: Paa mit Partis Vegne og som Ordfører for et Mindretal inden for min Gruppe har jeg den Ære at anbefale det foreliggende Forslag til det høje Landstings velvillige Behandling. Paa alle væsentlige Punkter er det Forslag, som nu ligger paa det høje Landstings Bord efter at være vedtaget i det andet høje Ting med et betydeligt Flertal af de afgivne Stemmer, i Overensstemmelse med det Forslag, som et Flertal inden for Forfatningskommissionen af 1937 under 28. Juni forrige Aar fremsatte i sin Betænkning. De Ændringer, der er blevet gennemført under Forhandlingerne i det andet høje Ting, er alle paa en enkelt Undtagelse nær efter min Anskuelse Forbedringer. Jeg hilser med Tilfredshed navnlig Ændringerne til § 59, der vedrører Reglerne for Folkeafstemning, og til § 70 vedrørende Folkekirkens Forfatning og Stilling i det hele. Ogsaa Ændringerne til § 75 vedrørende den personlige Friheds Ukrænkelighed er en absolut Forbedring i Relation til det oprindelige Forslag. Det samme gælder om den i § 82 indførte Ændring, der angaar Foreninger, som virker ved eller søger at naa deres Maal ved Vold eller lignende strafbar Paa-virkning, og hvorefter man nu klarere end i Forfatningskommissionens Udkast rammer det centrale i de Ønsker, der næres fra Forfatningstilhængernes Side.

Kun Ændringen til § 29 og den deraf følgende Ændring til § 33 forekommer mig personlig at være usaglig og overflødig. Forfatningskommissionens Flertal havde fastsat Antallet af Rigsdagsmænd til 205, og man har under Forhandlingerne i Folketinget ændret Tallet til 210. Det er naturligvis kun en Detaille, der ikke kan paa-virke mit Syn paa Forslaget som Helhed, men jeg kan ikke se, at der er nogen saglig Begrundelse for denne Forøgelse af Rigsdagsmændenes Antal, og finder det derfor naturligt at sige det her i Salen. Jeg ved, at Ønsket om denne Forøgelse er gaaet paa tværs af alle Partier, og at Baggrunden for det er at skaffe Plads til 5 Rigsdagsmænd uden for København. Det er fra en Side, som ikke er København-Frederiksberg særlig venligsindet, man har lanceret denne Ændring, som altsaa har

vundet Flertal, fordi der nu engang er flere Rigsdagsmænd valgt uden for København end i København. Ogsaa mit Parti har tiltraadt Ændringen, som jeg heller ikke skal modsætte mig, fordi den, som jeg før sagde, er en Detaille, men det er efter min Mening en uheldig Detaille, for Landet uden for København var i Forvejen blevet rigeligt betænkt i Valglovsforslaget.

Inden jeg gaar videre, ønsker jeg at komplimentere det ærede Folketingsudvalg for den Betænkning, det har afgivet under 17. f. M. Den er paa alle Punkter klar og let overskuelig. Bemærkningerne, der i Betænkningen ledsager de forskellige Ændringsforslag — og det gælder baade Flertallets og de forskellige Mindretalsforslag —, er tydelige og objektive. Jeg synes, at Folketingsudvalget fortjener en Tak fra det høje Landsting for det smukke Arbejde, der her er udført — en Tak, hvori formentlig alle kan deltage uden Hensyn til, hvorledes man i øvrigt ser paa Forslagets Bestemmelser.

Jeg nærer ingen Betænkelighed ved fuldt og helt at anbefale det foreliggende Grundlovsforslag. Det tager bl. a. ogsaa Sigte paa at skabe en mere arbejdsdygtig Rigsdag end den nuværende og byder baade i politisk og i saglig Henseende paa værdifulde og betydningsfulde Forbedringer i Relation til den nugældende Grundlov. Det vil ogsaa medføre en Forenklings af Rigsdagsarbejdet, som anført fra anden Side.

Det er, jeg synes: desværre, nødvendigt ikke een Gang, men hver Gang Lejlighed bydes, at ramme en Pæl gennem Skrønen om, at de Konservative, eller jeg vil hellere sige de Konservatives Flertal, har givet Tilslutning til et Grundlovsforslag udarbejdet af den nu siddende Regering og udformet saaledes, at det giver Regeringspartierne bedre Kaar at arbejde under end de nuværende, altsaa med andre Ord en Støtteforanstaltning for Regeringspartierne. En saadan Paastand har ikke den fjerneste Rod i Virkeligheden. Det er med det ene af de to Forslag, der blev fremsat fra konservativ Side i Forfatningskommissionen, som Udgangspunkt, at Forhandlingerne har fundet Sted mellem Regeringspartierne og mit Partis Repræsentanter, og det er dette Forslag, som er den Grundvold, paa hvilken Forfatningsforslagets politiske Opbygning har fundet Sted.

Det vil blive en demokratisk Grundlov. Ja vel, det erkender jeg. Det vil blive en Grundlov, der ikke giver Særrettigheder til nogen Side, men en Grundlov, som ikke paa noget Punkt gaar imod kon-